

Kaj Ádám

Vázlatok hétfőről

1.

A hétfő megszokottsága

A hűvös épp csak az eszméléshez elég.
Gondolataim Téged rajzolnak ki.
Ha közhellyel élnék, azt mondanám,
Édes vagy, mint az agyoncukrozott kávé.

A sokadik automatánál várok,
Közben elmegy a pesti és az esztergomi vonat,
És csak a bizonyosság marad a peronok szélén:
A szerelmed üres szexualitás,
Az élet pedig, amit ismerni véltél
Csak egy szürke kabátos idegen.

2.

Föllellek, mert a keresés tárgya vagy,
Faltól falig futkosol, mint fehér ruhás,
Egy pillanatra beesett ablakpárkányon látlak,
Gőgösen nézel onnan fentről,
Fejemet meghintik az apró mézsdarabkák,
Megtisztulok, fehér leszek,
De éjszaka meghalnak a színek,
És csak kitapintani tudjuk a piros helyét,
A keresés unalmában
Egészen Ady Endréig vezetjük vissza
A szerelmet.

3.

Az asztalon befőttés üveg
(most vázának mondanám)
A vázában irigységcsokor
A tenyéren kenőcs
A szív alatt alkohol bomlik

Én kerestem a tüskét
Én nyúltam bele

4.

Reggel csak üres impresszióim voltak.
Képed betűkbe nem öltözött.
Egyedül fogalmaid volt,
Nevedet nem becéztem,
S ahogy beállt a gondolat csöndje,
Az üresen hagyott tér helyén
Egy óceán készült megszületni,
És úgy álltam ott a mostohaanyelvben,
Mint az a New York-i magyar
A rekettyés előtt:
Az illatod már ismertem korábbról,
Csak szavakat nem találtam hozzád.

5.

Egy a szürethez közeli születésnap.
Tortámon zselatin és szőlő,
Az asztalon poharak részegegednek,
S a poharak mellett szomjas barátok
Merülnek józan felejtésbe.

Ajándék, a legszebb ajándék lesz
Aki elfújja velem a gyertyát.

6.

Egy pince alatt megcsapott a mustszag,
S mert nem ettem tegnapéjjel óta,
Mint a részeg ballagtam tovább:
A tudat nem eszmélt,
A szervek nem szerettek.